(x) The Senate of the Mysore University

SRI D. DEVARAJ URS.—Sir, I beg to move :

" That this Assembly do proceed to elect Six members to the Senate of the Mysore University in accordance with Section 15 of the Mysore University."

MADAM SPEAKER.—The question is :

"That this Assembly do proceed to elect Six members to the Senate of the Mysore University in accordance with Section 15 of the Mysore University".

The motion was adopted.

Calendar of events for the election is being circulated separately.

Official Resolution

re : Ratification to the amendments to the Constitution of India (25th Amendment) Bill, 1971.

SRI D. K. NAIKAR (Minister for Law and Parliamentary Affairs).—I beg to move :

"That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Clause (2) of Article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Twenty-fifth Amendment) Bill, 1971, as passed by the two Houses of Parliament."

MADAM SPEAKER.—Motion moved:

"That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Clause (2) of article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Twenty-fifth Amendment) Bill, 1971, as passed by the two Houses of Parliament."

ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ವಿಧೇಯಕದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರತಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ 1—4—72ರಲ್ಲಿಯೇ ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದಸ್ಯರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗಲೂ ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ.

3-00 P.M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕೆ. ನಾಯ್ಕರ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಬ್ಜಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್ ಏನಿವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

Article 31 of the Constitution as it stands specifically provides that no Law providing for the compulsory acquisition or requisitioning of property which either fixes the amount of compensation or specifies

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕೆ. ನಾಯ್ಕರ್)

the principles on which and the manner in which the compensation is to be determined and given shall be called in question in any court on the ground that the compensation provided by that law is not adequate. In the Bank Nationalisation case (1970, 3 S.C.R. 530), the Supreme Court has held that the Constitution guarantees right to compensation that is, the equivalent in money of the property compulsorily acquired. Thus in effect the adequacy of compensation and the relevancy of the principles laid down by the Legislature for determining the amount of compensation have virtually become justifiable in as much as the Court can go into the question whether the amount paid to the owner of the property is what may be regarded reasonably as compensation for loss of property. In the same case, the Court has also held that a law which seeks to acquire or requisition property for a public purpose should also satisfy the requirements of article 19 (1) (f).

2. The Bill seeks to surmount the difficulties placed in the way of giving effect to the Directive Principles of State Policy by the aforesaid interpretation. The word "compensation" is sought to be omitted from article 31 (2) and replaced by the word "amount". It is being clarified that the said amount may be given otherwise than in cash. It is also proposed to provide that article 19 (1) (f) shall not apply to any law relating to the acquisition or requisitioning of property for a public purpose.

3. The Bill further seeks to introduce a new article 31C which provides that if any law is passed to give effect to the Directive Principles contained in clauses (b) and (c) of article 39 and contains a declaration to that effect, such law shall not be deemed to be void on the ground that it takes away or abridges any of the rights contained in article 14, 19 or 31 and shall not be questioned on the ground that it does not give effect to those principles.

Sri S. BANGARAPPA.—Madam Speaker, I want to move this amendment to the Official Resolution relating to the Twenty-fifth Amendment Bill.—

"That this House disapproves the Official Resolution relating to Constitution Bill 1971 (25th Amendment) on the ground that it does not reflect or propagate socialistic ideas and democratic notions."

ನನಗೆ ಈಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ನಕಲನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಸರ್ಕ್ಯುಲೇಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಅದರ ಪ್ರತಿ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು.

MADAM SPEAKER.—This is a negative Amendment. This cannot be allowed.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನನಗೆ ಈಗ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಆ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸದಸ್ಯರು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31 (ಸಿ) ಪ್ರಕಾರ ಹೊಸದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಗಹನವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri D. DEVARAJ URS.—We can adjourn for half an hour.

MADAM SPEAKER.—The House will now rise and meet again after half an hour.

The House adjourned at Five Minutes past Three of the Clock and reassembled at Thirty Five Minutes past Three of the Clock.

[MADAM SPEAKER in the Chair]

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ರ್‍ಯಾಟಿಫಿಕೇಷನ್‌ಗಾಗಿ ತಂದಿರತಕ್ಕ 25ನೇ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯ ಶಾಸನಸಭೆಗಳು ಒಂದು ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇದ್ದು ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೊಂದಲವಾಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತ ನಿರ್ಣಯ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಓವರ್ ಕಮ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಯಿತು. ಅದು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆ ರ್‍ಯಾಟಿಫೈ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ವತಿಯಿಂದ ಪಕ್ಷದ ವತಿಯಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ವಿಚಾರ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿವೇಚನೆ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಊರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಆಗಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಏನು ಇದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

4-00 P.M.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು The Constitution (Twenty-fifth Amendment) Bill, 1971 ಇದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸುವುದಾದರೂ ಕೂಡ, ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಐಟಂಗಳು ಇವೆ. ಒಂದನೆಯದು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ವಿಷಯ, ಎರಡನೆಯದು ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟಿ ವಿಷಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31ರ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್‌ಗೆ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಸಕಾರಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಫಿಕ್ಸ್ ಅಪ್ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕೇಸು ಹಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರ 2-3-4 ರಷ್ಟು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್‌ನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಅಕ್ವೈರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು 500-1000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಯಾಯ ಜಮೀನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ 2 ಸಾವಿರ, 3 ಸಾವಿರ, 4 ಸಾವಿರ, 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯವರೆಗೂ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ ಅರ್ಥ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ 1000 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್‌ಗೆ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದನ್ನು ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಾಲಿಸಂ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರು ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರ್ಯಾಟಿಫಿಕೇಷನ್‌ಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವಾದ ತರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್‌ರವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅದನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರ್ಪಸ್ ಎಂದು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ರೂಲು ಪ್ರಕಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ತಾ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೂ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆರೀತಿ ಅವನು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕ್ಲೇಮ್ ಮಾಡಿದಾಗ you continue him as a capitalist. ಎಂದಮೇಲೆ ಸೋಷಿಯಾಲಿಸಂ ಎಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ? ಇದು ತಪ್ಪು ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಈಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್‌ರವರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು

ಪೂರ್ತಾ ಆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೂ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ? ಜೀವನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡೋಣ. ಆರೀತಿ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡ ಕೂಡದು, ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಟ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಂಶ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತಂದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಅಂಶ ತಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದರೂ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು 2ನೆಯದಾಗಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31 (ಸಿ) ನಲ್ಲಿ ಈರೀತಿ ಇದೆ :—

> "Notwishstanding anything contained in article 13, no law giving effect to the policy of the State towards securing the principles specified in clause (b) or clause (c) of articls 39 shall be deemed to be void on the ground that it is inconsistent with, or takes away or abridges any of the rights conferred by article 14, article 19 or article 31; and no law containing a declaration that it is for giving effect to such policy shall be called in question in any court on the ground that it does not give effect to such policy :
>
> Provided that where scnh law is made by the Legislature of a State, the provisions of this article shall not apply thereto unless such law, having, been reserved for the consideration of the President, has received his assent."

ಆದುದರಿಂದ 31 (ಸಿ) ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟಿಯನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟಿಯನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡದೇ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31 (ಸಿ) ಅದಕ್ಕೂ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 19ಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟಿಗೆ ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಿವಿಲ್ ಲಿಬರ್ಟಿ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುವುದೆಂಬ ಸಂದೇಹವಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕಳಿಸಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 14ರಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಉಳಿಯುವುದಾದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾವು ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಆರೀತಿಯ ತಿದ್ದುಪಡಿತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಹಾರದ ವಿಚಾರ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇರುವವರಿಗೇಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಕೊಡಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಸಮತಾವಾದವನ್ನನುಸರಿಸುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

† ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತಿದ್ದುಪಡಿ. ಇದನ್ನು ತರುವಾಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ, ಅಥವ ಒಂದು ನೂರು ಎಕರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ತರುವಾಗ ಬರುವುದು. ಹಿಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೋರ್ಟಿಗಿತ್ತು, ಆದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಅಂಥ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವ ಮನೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವ ಬೇರೆ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಕಾರ ಸ್ವಾಧಿನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ಕೊಟ್ಟರೆ ಜನರ ಹಿತ ಸಾಧಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗದಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕೈಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

"No property shall be compulsorily acquired or requisitioned save for a public purpose and save by authority of a law which provides for acquisition or requisitioning of the property for an amount which may be fixed by such law or which may be determined in accordance with such principles and given in such manner as may be specified in such law; and no such law shall be called in question in any court on the ground that the amount so fixed or determined is not adequate or that the whole or any part of such amount is to be given otherwise than in cash".

ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಬಹುಶಃ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುವ ಪ್ರಮೇಯ ವಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಖಾಸಗಿ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಸರಕಾರ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಸರಕಾರ ನಿಗದಿಮಾಡುವ ಪರಿಹಾರ ಸಾಲದೆಂದು ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮಾಲೀಕರು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕೋರ್ಟಿನ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಅಖೈರು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಲಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಹುಶಃ ಒಪ್ಪುವರು. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ತಂದಿರುವ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದರೆ ಮುಂದೆ ಸರಕಾರದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಂಗೀಕಾರವಾದಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನು ತರಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಹಾರ ನಿಗದಿಮಾಡುವುದು. ಹಾಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಛಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.--ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಹಾರ ನಿಗದಿಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್‌ಗೆ ಕೊಡಲು ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಸರಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಅದಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡುವಾಗ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡುವವರು ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟುದನ್ನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ತರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Sri D. DEVARAJ URS.—Even now I would request the hon. Member to think over the matter. The principle to which the hon. Member is referring connot be adumbrated in the Constitution. The Constitution has enabled the Legislature to make its own legislation and give the power to the Executive to define the manner and principles on which the compensation could be fixed.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾ ನಾಯಕರಿಂದ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನನ್ನ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ....

Sri D. DEVARAJ URS.—It is not a qu stion of my giv ng that guarantee. I do appreciate the anxiety of the hon. member whether we can treat both the persons with large properties and th3 small holders of property as one and the same, and also give the same compensation. It would not be fair from the point of view of meeting out social justice. I wholly agree with that. But the hon. member thinks that this could be adumbrated in the Constitution itself. But I am saying that it is not possible. This matter could be taken up at the time of enacting the legislation. Further the proposal to distinguish between the poor man and the rich man whose property is likely to be acquired and the quantum of compensation etc. could also be dealt with at the appropriate time. I don't think any property could be acquired whithout paying any compensation. We may have to pay some compensation. Perhaps the view of the hon. Member is that compensation shoul l not be more and it should not be for all the the properties possessed by a person. All these things could be discussed and a decision arrived at the time we take up the legislation in this regard.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರೀಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಯಮಿತ ಮಾಡದೆ, ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದರ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಂತೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ.

ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್‌ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಅವರು ಒಂದು ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್‌ಗೆ ಕಾಂಪೇನ್‌ಷನ್ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಕರಪ್ಟ್ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಸ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹಿಡಿತವನ್ನು ತರಬಹುದೋ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬಹುದೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ತಂದಿರುವ 25ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಒಮ್ಮತವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

† **Sri T. R. SHAMANNA.**—Madam Speaker, permit me to say a few words in respect of the constitution (Twenty-fifth Amendment) Bill wh ch is placed before us for ratification.

At the outset, I oppose the amendments of Constitution that are being brought before us, from time to time, particularly, the amendment of the fundamental rights that have been guaranteed to us by the Constitution. I am not one who advocate accumulation of wealth in certain individuals. I agree that the level between the rich and the poor should be narrowed down to the minimu n extent and there should be social justice and happiness prevailli g in the country or there should be what is called by Gandhiji a 'Ramarajya'.

(SRI T. R. SHAMANNA)

I am particularly afraid to notice that in place of 'compensation' an important change has been made by inserting a single word, *viz.*, "amount". Compensation is meant for giving some adequate relief to the person whose property is acquired. By substituting the word 'compensation' with the word 'amount' and giving that extraordinary authority to the Executive is a dangerous thing because it is the Constitution that we are amending. It may be that you are in power now and some other party may be in power later. But if such an authority were to be given to the Executive they may fix the amount that is to be paid to any extent. Two years ago when Travancore Yuvaraja's property had to be acquired the Judiciary fixed some 18 lakhs of rupees or so as compensation. Now instead of compensation to be judged and fixed in a court of law, if the executive were to fix the amount they may fix any amount they like. Further more, regarding classification as to whether the property to be acquired is for the public purpose or not, there is no discretion and they may acquire any property merely under the guise of public purpose. It would have been better if some provision had been made to overcome this unbridled power that has been given to the executive in the matter of acquiring property and also in fixing up the amount that has to be paid.

Further you are changing an important Article in the constitution, *i.e.* article 31 by simply adding an additional clause 31C. The constitution makers deeply considered all aspects of the case and had given a model Constitution to our country. This constitution is being torn into pieces and the very essence of it is being taken away by amending the constitution one after the other. Here the whole thing has been brought before us for post-mortem and whatever we say will only be a cry in the wilderness. But permit me to mention here that all these amendments with all the slogans, I am definitely sure, that the country will not at any time feel that they are in a Ramarajya or in happiness. You have not been able to solve unemployment; you have not been able to check the rising prices and you have not taken steps to see that counterfiet currency which is being multiplied in large scale is put an end to. Unless you check the rising prices and solve the unemployment problem it is impossible for you to bring happiness to the people. On the one side you are allowing inflation and on the other you are allowing rapid increase in prices. Unless these problems are solved what is the good of making amendments to the Constitution? If the unemployment and other problems are not solved I am afraid you will not have anything to gain. You will have more sufferings rather than gains to the people. I feel that if a country—our country particularly—has to gain some peace and happiness, we have to follow Gandhian principles only. At one time, we said that Gandhiji is our leader and whatever he has said is the gospel truth. Now, you have thrown to the winds all the principles enunciated by Gandhiji. We can achieve

something only when we improve our moral standards. Unless and until we improve our moral standards, it is impossible for us to build up the country on healthy lines. We encourage gambling on one side and on the other drinking and development of all voices. Without moral standards, it is impossible for any country to build up a reputation for happiness. Instead of slowly leading to communism, I am now appealing to the leaders of the country to bring in communism once for all; instead of giving slow poison, bring in communism once for all. These half-hearted methods will not give any scope for development. There are certain people, who will convert themselves into the party that is in power. With such people, it is impossible to bring about happiness in the country. That is why I said: 'bring in communism once for all', because these slow methods will not do anything good for the country. China and Russia have made some improvement because they took rapid action in that direction. Particulary, with the set of people who change according to circumstances, it will be impossible for us to bring about social change in the country. That is why I appeal to you to take either this side or that side, but the action should be rapid.

4-30 P.M.

As I have already said, the first thing that any Government in power has to do, is to improve the moral standards, and the next thing is to make them learn how to work hard and honestly. Unless people work hard, it is impossible to build up any structure that will be usefull to the country. Therefore, in addition to moral standards, people should be taught to work hard. Unless people work hard and honestly in the interest of the country, it will be impossible for any country to develop itself. We have no standards at all as far as work is concerned. We want to bring in happiness, but at the same time we are bringing in all sorts of hurdles. Gandhiji had taught us that we should lead a simple life. But, all those teachings have been washed away. Therefore, I am appealing to the Ministers to set up a standard now and to lead a life which will be a model to others. If the country has to prosper, their mode of living and their method of administration should be a model to others.

Lastly, I would like to make an appeal to brother legislators also. Each one of us represent at least one lakh of people. If the so-called representatives of the people, the hon. members, do not behave properly, it is impossible for us to see that standards are maintained which are very essential for the prosperity of the country. Therefore, I earnestly appeal to the leaders to set up standards so that others may follow.

With these words, I do not either oppose or support the amendment that is brought forward, because such amendments will not do any good to the people.

Sri B. B. SAYANAK (Belgaum).—Madam Speaker, I rise to fully support this Constitution XXV Amendment Bill, 1971. This is the architecture of late barrister Sri Nath Pai. There is the Golaknath case, which was decided by the Supreme Court, wherein the Chief Justice Sri K. Subba Rao has stated that judiciary is supreme. When the Government of India wanted to nationalise the Banks, there were so many difficulties, and therefore, the Central Government has brought this Constitution (Twenty-fifth Amendment) Bill, 1971. This is a radical change, and according to this Bill, the parliament is Supreme and the parliament can amend any Article of the constitution. Even the parliament can amend the fundamental rights of the constitution. The Government has every right to acquire the property. I request the Government that while acquiring property, the market value of the property should be given, and only properties which are suitable should be acquired. They should not acquire properties only of persons belonging to Opposition parties. When properties are acquired, the owners of such properties should be paid the market value in cash, but not in bonds.

I thank the Chair for giving me an opportunity to speak.

†Sri M. S. KRISHNAN (Malleswaram).—Madam Speaker, I rise to support the twenty-fifth amendment to the Constitution. I heard the remarks which were made by my good friend Sri T. R. Shamanna and also my good maharashtrian friend Sri B. B. Sayanak. I thought that Sri Sayanak was fully supporting the Bill while speaking on this. But, by saying that compensation must be paid at market value, he completely negates the purpose of the Bill and really opposes the Bill and joins hands with multi-millionaires and monopolists.

I am only sorry that my learned friend did not think of this aspect but he has full freedom to support it or to oppose it. On the question of this Bill, there are two aspects which I would like to bring to your notice. This Bill cannot be considered as a revolutionary Bill, but it raises certain fundamental questions. One fundamental question which arises is whether the right to property is sacrosanct; how should we view it? As you know Madam Speaker, this question of right to property has been debated and discussed in our country for quite a long time. Of course, you may say, that this is not actually relevant to the Bill but I consider this as relevant to this extent that this Bill seeks to pay amount instead of compensation There is a controversy in regard to payment of compensation—whether it should be amount or compensation. In our countary, the monopolists, the capatalists, the big zamindars etc., who were making black monies, wanted compensation at market value. Then the question arose, whether this is correct or incorrect. That was based upon the reasoning which was made by the supreme Court that the fundamental right to the property cannot be questioned. On that basis, these very precepts regarding the property and compensation and amount etc., have arisen. That is why

I say that whether this right to property is sacrosanct, becomes an important point. I do not think that that is the idea of persons who have brought this Bill to say that every person who has got property must be dispossessed of his property. That is not the fundamental idea at all. The understanding is that those people in whose hands there has been concentration of wealth in our country and those people who are playing the role of economists, of politics, etc., in our country by having concentration of wealth in their hands, it is the right of such people to get the benefits. This is the understanding of all persons who want to take the country from the present capitalist path of development to the real socialist path of development which the Congress (R) wants to do. The question of concentration of wealth has been debated even in the debates of Lok Sabha and they have given the figures from the Monopolists Enquiry Commission and it is very clear from that Commission's Report that there are 75 monopoly Houses of which the Tatas and the Birlas have made more and more money and how during the course of only 3 years the assets of Birlas who is one of the big monopolists of our country has increased from Rs. 250 crores to 500 crores. Similarly it has also been pointed out in another place how the monopolists are acquiring property more and more and how they have become a menace to the society as such in our country and how they have become a menace to the progress of our country. My understanding is that this amendment is brought in order to see that these people's right is curtailed and unless this is brought, it would not be possible to make any progress. This was the very fact which was questioned in the earlier cases of the Supreme Court. The zamindars of our country had gone to the Supreme Court on this question. Another question which arose was whether the Parliament has a right to question the right to property and whether to give compensation or not and whether they can acquire property and if so, what compensation to be paid. All these questions came up before the Supreme Court and the Supreme Court, as you very well remember, held in the famous Golaknath Case that the Parliament has no right. Now it is clear from the amendment that has been brought that the Parliament is supreme and nobody else is supreme. This is a very very important concept in our country because an attack was made by the Judiciary. With due respect to the Judiciary—whether they are in the Supreme Court or in the High Court, they feel that they are endowed with supreme intelligence and their wisdom cannot be questioned at all. I must point out here that even on this question of compensation, unfortunately, the Supreme Court gloated from one position to another from the very beginning. In the beginning the Supreme Court held that the question of compensation is justiceable, but later on the Supreme Court itself reversed this decision and they gave a further decision which went against this concept of justiceability of this compensation. Even on the question of compensation, they said that compensation should not be ephemeral in character and practical difficulties must be taken into consideration and then we must see that as much as compensation should

(SRI M. S. KRISHNAN)

be paid considering the position etc. etc. The monopolists who had acquired more property wanted more and more compensation and thus they wanted to defeat the very purpose of the constitution which is adumbrated in the Directive Principles. Unfortunately the Supreme Court later on went to the extent of saying that market value has to be given. In the case of Bank Nationalisation, the question of compensation came up and it was said that the market value has to be paid. Now if the market value has to be paid, where is the money for the country to pay all these people who have sucked the blood of the people of our country ? The 75 monopolists and the biggest zamindars of our country have exploited the people of our country and they have changed the entire social fabric of our economy. These people are now asking the government to pay them at the market value. Who is to pay such enormous sums of money ? Our people are already exploited and the down-trodden people are exploited to the maximum extent.

Sri B. B. SAYANAK.—If you are going to acquire the property of a poor man, then what are going to do ?

Sri M. S. KRISHNAN.—I am thankful for the amendment which he has made to his speech, because in the first instance he said that market value may be paid and now he says don't give them market value. Why I am against those people is that they have exploited our country in the name of being rich, holding social posititien or the political position. Justice Subba Rao who was then the Chief Justice of India unfortunately said that market value has to be given to those whose property is acquired. It is only because of this stand taken by the Supreme Court, this amendment had to be brought forward. Even this amendment has been brought too late because they have already paid compensation to quite a lot of people. The Communist Party has been demanding from the very beginning that an amendment to the Constitution should be brought. Even Pandit Jawaharlal Nehru once said that the Supreme Court is behaving in a rather amazing manner. If it came in the way of implementing the Directive Principles of the Constitution, then it becomes necessary for us to amend the Constitution itself. Unfortunately he could not do it. Now an amendment has been brought. The question is it does not say there is no compensation. Some people say compensation has to be paid to the poor people and the compensation should not be paid to the rich people. It is not specific about this point. So far as we are concerned, no compensation should be paid to those who have got means of production through exploitation of the working class. There are 75 monopoly Houses. These houses have to be nationalised and taken over by the Government. I do not know whether our Chief Minister will have courage and I wish he gets courage and go ahead with this work.

Sri D. DEVARAJ URS.—It is not the question of courage. It is a question of wisdom. I can assure him that I have got as much courage as he is having. But I can only draw the attention of Sri M. S. Krishnan that even in a country like Russia they are taking the help of other countries where the communism does not exist.

Sri M. S. KRISHNAN.—I am glad that the Hon. Chief Minister has imparted a new knowledge to me about the Soviet Russia. I request him to go deep into the Constitution of Russia. It is a fact that this country has agreed to co-operate with the countries which have not adopted the communism. I am not questioning that. I am questioning what you do in your own country ? If Lenin says that compensation should be paid, it is a different matter. The Chief Minister will agree with me in this regard.

Sri D. DEVARAJ URS.—The Hon. Member should know there will be many more amendments on this.

Sri M. S. KRISHNAN.—I am one of those who support the fundamental principles of the Constitution. I have got full regard to the parliamentary system of democracy. I know the parliamentary democracy will bring about a social order. I am not opposed to it. I am making a fundamental proposition. In our country if you want to make the country prosperous it is very necessary that monopolists should be properly taken care of as I said earlier. There is socialist forum for socialistic action.

Sri D. DEVARAJ URS.—Let us not be misunderstood. At one stage you say that there is social forum and there should be socialism and at another point you say another thing. It is not clearly under stood by me. The Hon'ble Member says that the monopolists should cease to exist. He says that the property of all these people should be taken away and nationalised. Let him not mix up the issues. He should be clear in his points. I am not quarreling with him. As for as we are concerned, we are not monopolising or nationalising these 75 houses. This is one of the causes for this criticism by him. I am sorry I am not accepting it.

Sri M. S. KRISHNAN.—I do not know whether it is correct or not But our policy is that compensation should not be paid, if the country has to progress, to those monopalists from whom the property is acquired. This is our position. Then only we can progress. This is a matter of controversy and I will leave it to the Chief Minister.

I would like to point out another aspect in this connection. There has been discussion saying that this amendment abridges the rights and takes away the right. The Chief Minister said while explaining that it does not mean 'we will give them compensation.' The purpose of this

(SRI M. S. KRISHNAN)

very amendment seems to be slightly different. I would like to refer to 31(C.) It reads thus.

> "31C. Not withstanding anything contained in Art. 13, no law giving effect to the policy of the State towards securing the the principles specified in clause (b) or clause (c) of Art. 39 shall be deemed to be void on the ground that it is inconsistent with, or takes away or abridges any of the rights conferred by article 14, article 19 or article 31; and no law containing a declaration that it is for giving effect to such policy shall be called in question in any court on the ground that it does not give effect to such policy."

This is inconsistent with the ideas and ideologies of the general masses. That is why I say this inconsistancy should be avoided. This is quite contradictory to the directive principles of the Constitution. There had been discussion in Parliament and the Supreme Court has held a different view. The Supreme Court has come in the way of the views of the Parliament and it has held that Parliament is not supreme and Judiciary alone is supreme. The Parliament is supreme and the views of the Parliament should be implemented according to the interpretation of many legal experts. Authority is entrusted to Parliament and thereofore it is supreme and the views of the Parliament should be implemented and this is the view of the experts. I do not subscribe to the view which abridges the fundamental rights which are adumbrated in the Constitution. Now 31 (c) has been brought.

5-00 P. M.

Sri D. DEVARAJ URS.—I did not quite follow you.

Sri M. S. KRISHNAN.—The point is: 'Why is it that this Artiele 31 (c) has been brought ?. That was the question I was trying to force. That has been brought in order to see that the right is given to the Parliament to implement those things which are stated in the Directive Principles of the State policy. I think this is correct. My friend cast a doubt on this Amendment and stated that it opposes the fundamental rights which are adumbrated in the Constitution and that nothing should be done against the fundamental rights There is nothing to show that it goes against the fundamental rights of the Constitution. And I come to the last point. This amendment has been made. Amendments are good, particularly 31 (c) is good, but the question is that it is not very revolutionary. The question that arises is that it throws a very big responsibility upon the Parliament and the Legislatures; upon the Governments of the State and the Central Government. Many things have been said.-that untouchability must go; unemployment mustgo ; land should be given to the landless and so on. Till now,

it was being stated by the rulers of the country that the Supreme Court is coming in the way and they are not in a position to implement such laws as would enable them to implement those things, that have been stated in the Constitution. Now that objection cannot any longer be taken by any Government, but it throws a very big responsibility on them. It behaves upon them how far they are going to implement them. Implementation is more important than slogan mongering. Mr. Devaraj Urs has been speaking about land reforms. There are so many issues involved. What is the ceiling? What is the acreage? what about agricultural labour? All these questions will arise and we are going to watch. Only on that basis we support him or oppose him. With these words, I support the 25th Amendment to the Constitution.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ (ಸಾಗರ). - ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹೆದರಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದೇ ನಮಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೆದರಿಕೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದರ ಮುಖಾಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಕಲ್ಪನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ನಮಗೂ ಒಂದು ತರದ ಆಶೆ ಬಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ಏನಾದರೂ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಇವೆ. ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದಂತಹ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಈಗ ತಾನೇ ಹೇಳಿದರು; ಕೇವಲ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಇರಬಾರದು; ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲೂ ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೇಯದು ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು. ಇದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕೊಡಬೇಕಾದಂತಹ ಪರಿಹಾರದ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು ರಿಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಶನ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮುಖಾಂತರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಭಯ ಏನೆಂದರೆ, ಇವರು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಇವರ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡೇ ಆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ, ಇವರು ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅಪಾರವಾದಂತಹ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾಳೆ ನೀವು ಕಡಿಮೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಥವಾ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾರು ಎಂಬುದು ನಮಗಿರುವ ಭಯ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವಾದ ಕೂಡ ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೆ ಆ ವಾದವನ್ನು ತಾವು ಇನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಪರಿಹಾರ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟು ಸಂಶಯಪಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಕೆಲಸ ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ)

ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೀವು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಾಕಿ ನೀವು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ನಮಗೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳು, ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮತ್ತು ಇತರ ಆಸ್ತಿವಂತರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೂಡ ಸಮಾಜವಾದ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಅವರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದಾಗ ನೀವು ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಎಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ, ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂತಹ ಮಾತುಗಳು ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ನೀವು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಲವು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಹೇರಳವಾಗಿ ಶೇಖರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಜ್ರದಂತಹ ಮುಷ್ಠಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ರಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ನಮಗೆ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬದ್ರಿನಾರಾಯಣರಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೀವು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಸಂಶಯ ನಮಗೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅಪಾಯದಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗಿ ಬರುತ್ತೀರೆಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದು ಮೀನ್ಸ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಅಥವಾ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರಧನ ಕೊಡದೇ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 47ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಖಾತೆಹಾಕಿಸುವ ಮಾತನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟು ಗೇಣಿ ರೈತರು ಖಾತೇದಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಗೇಣಿ ಕೊಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಈಗ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇನ್ನೂ 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಗೇಣೀದಾರರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗೇಣಿಯ 15 ಪಟ್ಟು 20 ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಹಾರ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗೇಣಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಆ 15 ಪಟ್ಟನ್ನು ಗುಣಿಸಿದರೆ 20 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಪುನಃ ಗೇಣಿ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಹಾರಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಇನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31(ಸಿ). ಇದು ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 19ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಸಂಚಯನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಿನೊಡನೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ. ಈಗಲೇ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಪರಿಹಾರಧನವನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಕೋರ್ಟು ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿ ಸಂಚಯನದ ಹಕ್ಕು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ.

ಇನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 14ರಿಂದ 19ರವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಅವು ಕೇವಲ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಕ್ಕು ಅಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಳುಗಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ಹಕ್ಕು, ಮತ ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ಹಕ್ಕು ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಂತ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನಮಗೆ ಇಂತಕ್ಕ ಭಯ. ಇವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನನಗೆ ಈದಿನ ಹಿಟ್ಲರನ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವಾದದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿಗೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಿಂದಲೇ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಮುರಿದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಿ

ಸಂಚಯನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಾಳೆ ನಿಮಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತಗಲಿದರೆ ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ಭಯ ಉಂಟಾದರೆ, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪಹರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಸಂಚಯನದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ನಾಗರಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 31 (ಸಿ) ಯಲ್ಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ನಮ್ಮ ನಾಗರೀಕ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು, ನಾಗರಿಕ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಚ್ಯುತಿಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತ ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರೀಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರೇ, ನಾವು ಸಮಾಜವಾದದ ಕನಸು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಜನ. ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಹಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸಮ ಬಾಳು, ಸಮ ಪಾಲು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಜನ ನಾವು. ಇದು ನಮ್ಮ ನಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಜನ ನಾವು. ಸಮಾಜವಾದದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮ ಪಾಲು ಎನ್ನುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ನಾವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ದಿನದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಏರಿದ ದಿವಂಗತ ಪಂಡಿತ ಜವಹರ್ ಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದಂಥ ಡಾ: ಲೋಹಿಯಾ ಅವರು ಈ ಆಸ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾನತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು ನಾವು. ನಾವು ಆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂಥ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಂಥ ನಮ್ಮ ಮೂಲಭೂತವಾದ ನಾಗರೀಕ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದೀತೋ ಎನ್ನುವ ಭಯ ನಮಗೆ ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪೀಪಲ್ಸ್ ಡೆಮೊಕ್ರಸಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ನೆರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸುಭಿಕ್ಷದಂತಾಗಬೇಕೆನ್ನುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಡವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಜನತಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಇವತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಅಪಾಯದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವುದೋ ಎನ್ನುವ ಭಯ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. 19 (ಎಫ್) ವಿಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮೂಲಭೂತ ನಾಗರೀಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ, ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತಾವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದತ್ತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಏನಿದೆಯೋ ಇದು ಯಾವತ್ತೋ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಟ 20 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಕೇವಲ 75 ಕುಟುಂಬಗಳ ಕೈಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪತ್ತು ಇರಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಗಜಗಮನದಂತ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಸದಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜವಾದ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರನ್, ಮುಂತಾದ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರಿಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಯೇ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅಂತೂ ಈ ದಿನವಾದರೂ ಇಂತಹ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜಧನ ರದ್ದು ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದಾಗ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಅವರೇ ಇದನ್ನು ತಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ 21ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರತರವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಾಗ ಪ್ರಧಾನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಇವತ್ತು ಅವರೇ ಇಂತಹ ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ)

ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಯೇ ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಪರವಾನೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಜನ ನಾವಲ್ಲ.

ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾಥ ಪೈ ಮತ್ತು ಮಧುಲಿಮೆ ಇಂಥವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆಗ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಮ್ಯುನಿಜಂಗೂ ನಮ್ಮ ಸೋಷಿಯಲಿಜಂಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಆ ಕಾರಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾರತದ ನೆಲಕ್ಕೂ ಜಲಕ್ಕೂ ಜನಕ್ಕೂ ಸರಿಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನವರು ಕಮ್ಯುನಿಜಂ ಅನ್ನು ತಂದುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಏತಕ್ಕೆ ಆ ಕಾರಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸರವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಮಗೆ ಅಂಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಕಳೆದ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿ ಧರ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ದೇಶ ಇದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಜಾಡ್ಯ ತೊಲಗದ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ನೆಚ್ಚಿನ ನಾಯಕರಾದ ಲೋಹಿಯಾರವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಏನು ಬೆಂಬಲ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಬಹಳ ತೀವ್ರತರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು.

ಆದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ: ನಮ್ಮ ಈ ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ :—

"provided that in making any law providing for the compulsory acquisition of any property for any educational institution established and administered by minorities."

ಅಂತ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮೈನಾರ್ಟಿ—ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಾಕಿ ಇವರು ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇಫ್‌ಗಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀ ಫ್ರಾಂಕ್ ಆಂತೋಣಿಯವರು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಸೇರಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರೆ ಅವರ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸೌಲತ್ತನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಂಥಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಆಗಿ ಅದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನ ಈ ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಏನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರ. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ; ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಒಂದು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೊರಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಕೊಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ತರತಕ್ಕ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲುಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿಯಾದರೂ ಈಗ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ; ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಆನಂದವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಅಂದರೆ ಈಗ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪಕ್ಷ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಏನು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿವೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದೆ ಅಂಥ ಒಂದು ಠರಾವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುದೈವ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಠರಾವನ್ನು ಸಭೆಯ ಅನುಮೋದನೆಗೆ ಇಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಡ್ಡಿಗಳೇನು ಅಡಚಣೆಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿಗೆ ನಡೆದ ಮಧ್ಯಾಂತರ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಒಂದು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಗೆದ್ದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ನಮ್ಮ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಯಮೆಂಟಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ 27 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲನೀಡಿದ ಜನತೆಗೆ ನಾವೇನು ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೆವೋ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಠರಾವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರಲಿ ಅವರು ಈ ಠರಾವುಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಂದರೆ ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣನವರು—ಈ ಠರಾವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ, ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚವೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ—ನಾನು ಇಲ್ಲಿರುವುದೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಸಭೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

5–30 P. M.

ಅವರು ಗಾಂಧಿ ತತ್ವವನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾರಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ಸ್ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಬಡವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು, ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ವಗೈರೆ ತಂದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗೊಂದಲ ಕ್ರೀಡುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೂ ಇದು ತಳಪಾಯದಂತೆ ಇದೆ. ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇದ್ದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಮಾಜವಾದದ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. Inequality between man and man with regard to wealth ಇದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು tackle ಮಾಡಬೇಕಾದದು ಇದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗಿರುವ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಯಾವುವು ಇವೆ, ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮೂಲ ಆಸ್ತಿ, ವಸ್ತು ಯಾವುದೇ ಆಗಲೀ ಅವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಇಂತಹ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಮಣ್ಣನವರು ಪಾಪ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಮಾಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೇಜಾರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಗಾಂಧಿವಾದಿ ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖೇನ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು "Even God dare not appear before the poor except in the form of bread" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾರಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿ, ದೇವರು ಬಡವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಬಡವರ ಹತ್ತಿರ ಬರೀ ರೊಟ್ಟಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಂಥ ಜನರಿಗೆ ಮಾರಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮೊದಲು ಇಕನಾಮಿಕ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಆದರೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾರಲ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಉಪದೇಶ ಹೇಳಿದರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಅವರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇದು ಸರಿಹೋಗುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡಿ. ಅದರಿಂದ ದೇಶದ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಸಂತೋಷ. ಬರೀ ಆಸ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕಿತ್ತಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಕನ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ಇಷ್ಯೂಸ್ ಅಷ್ಟೇ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಲೈಸ್ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅವರು ಒಬ್ಬರ ವಿನಾ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲ ಪರವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಈ ಠರಾವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದು ಬಹಳ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದಂಥ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಹೆಜ್ಜೆಯಾವುದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆಸ್ತಿಯ ಮೂಲ ಹಕ್ಕು ವ್ಯಕ್ತಿಶಃ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ವಾದ. ಮಾರ್ಕಿಸ್ಟ್ ವಾದದ ಪ್ರಕಾರ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಯಾವುದೇ ರೂಪದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿ ಇಷ್ಟೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಒಂದು ಹಕ್ಕು ಕೊಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಹಕ್ಕು ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇರಬಾರದು, ಪೂರ್ತಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ನ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಿಶಃ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋಣ. ಅದು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಅಂಥ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಜನತೆಯೂ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈಗಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಮ್ಮ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ನಮ್ಮ ನಡೆ, ನುಡಿಗಳು, ಅನೇಕ ಛಿದ್ರಕಾರಕವಾದಂಥ ಶಕ್ತಿಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಈ ಭಾರತದ ಜಿನಿಯಸ್ ಏನಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಪ್ರಜಾ ಸತ್ತೆಯ ಮುಖಾಂತರವೇ ಆಗಬೇಕು ; ಅದು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಟೇಜ್ ಬೈ ಸ್ಟೇಜ್ ಇವಲ್ಯೂಷ ನರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಚಾಪ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 12 ರಿಂದ 39, 40ರ ವರೆಗೂ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಏನು ಏನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ಈ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಕ್ಕು ಏನಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರು ಏನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿ ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಆರ್) ಪಕ್ಷದವರು ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯ ಕಡೆಯವರು They are going to take your hearths and homes. ಈ ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ಚಾಪ್ಟರ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಯಾರು ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಜನತೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆಸ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಬಲವಾಗಿದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮನೆ ಮಠವೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿರಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ತಾವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 19ರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ಅನುಮಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 19(ಇ) ನಲ್ಲಿರುವ acquire, hold and dispose of property ಇದು ಮಾತ್ರ ಬೇಡ ಇದನ್ನು ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಾಕಿದು ಎಲ್ಲಾ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಿರಿ ಎಂದು ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ. ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದಿರಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ವಾದ ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಮಾರ್ಕಿಸ್ಟರ ವಾದ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ನೀವು ಈಗ ಅವರ ಜಾಡಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅನಲೈಸ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸಮಾನತೆಯ ತತ್ವ ಯಾರದೂ ಮನಾಪಲಿ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ತಪ್ಪು ಇದ್ದರೆ ತಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನೀವು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ, ಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಅದನ್ನು ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೌದು ಎಂದು ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಸಲ ಇದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಟೈಂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.— ಇದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಮಾತನಾಡುವ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಏನೇನು ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನಾನು ನನ್ನ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸರಿ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೂ ಮತ್ತು ಆರ್ಡಿನರಿ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ? ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಅದು ನಾವು ನೀವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ತಾವು ಹೇಳುವ ಶಂಕೆ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದ್ದುದು. ಆಗ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗೋಲಕ್‌ನಾಥ್ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದಾಗಿದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಜನತೆ ನಮಗೆ ಮ್ಯಾನ್‌ಡೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಬನ್ನಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಜನತೆ ಯಾವಾಗ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಹೌದು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಆಯಿತು. ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ನೀವು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಆಕಡೆ ತೂರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಗಾಳಿ ಬೀಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ತಾವು ಏನು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಜನತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—1952ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಜನ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಇನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31 (ಸಿ) ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಒಂದು ಶಂಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದೀರಿ ಅದಕ್ಕೆ I think Mr. Krishnan has already clarified. It needs no clarification on my part. ಇನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 19ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಅಡಚಣೆಯೂ ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ರಿಟ್ ಪಿಟಿಷನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಪವರ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಇನ್ನು ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಅದು ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಯಾತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ಇಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡದೆ ನಾವು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್, ಕಾನ್‌ಫಿಸ್ಕೇಟ್ ಮಾಡುವ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

Sri M. S. KRISHNAN.—The fundamental principle of Socialism as I have understood is the expropriation of the expropriator. ತಾವು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಥಿಯರಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಕ್ಕು ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಆಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ದಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟರ್ ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಆ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಂಬಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್‌ಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಇರಬಹುದು. ಈಗ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯುಟಿವ್‌ಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಶಾಸನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆಗ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬಾರದು, 50 ಮನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾದಾಗ 50 ಮನೆಗಳಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೇ ಅಥವ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಗಿಷ್ಟು 50 ಮನೆಗಳಿಗಿಷ್ಟು ಎಂದು ಸ್ಲ್ಯಾಬ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವಾಗ ಶಂಕೆಯೇಕೆ ಆ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ತಮಗಿರುವಾಗ ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲಾ, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ತಾವು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರೂ ಕೂಡ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾದ ದಿನ ಆಗಿದೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ನಾಳೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಕೆಲವು ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬುನಾದಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖೇನ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಒಂದು ವಿಷಯ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಕಾಲದೊಳಗೆ ಇದರ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಉತ್ತಮ, ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣ ಟೆನೆಂಟ್ಸ್‌ಗೆ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡಲು ನಾಳೆನಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಆ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಹೇಳೋಣವೆಂದಿದ್ದೆ. ಸುಧಾರಣೆ ಬೇಗ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಕಾತುರ ತಮಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಹಾಗೆ ನಮಗೂ ಇದೆ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

MADAM SPEAKER.—Now I put the motion to the vote of the House. The question is:

> " That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to Clause (2) of Article 368 thereof, proposed to be made by the Constitutio (Twenty-fifth Amendment) Bill, 1971, as passed by the two Houses of Parliament."

The motion was adopted unanimously.

MADAM SPEAKER.—Now the House will rise and meet again tomorrow at 9-00 A. M.

The House adjourned at Fifty-five Minutes past Five of the Clock to meet again at Nine of the Clock on Saturday, the 8th April 1972.